

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë
Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 2.07.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Vere Petković

Svedokinja je majka optuženih Miroslava i Zorana Petkovića. U Suvoj Reci/Suharekë je stanovala u naselju Rasadnik, na putu prema Prizrenu. Imala je garsonjeru. Prozor nije gledao na put, tako da nije mogla da vidi vozila koja su prolazila putem.

O stradanju porodice Berisha ne zna ništa jer se to dogodilo daleko od naselja u kojem je ona stanovala. Njen sin Zoran takođe je stanovao u naselju Rasadnik. Kod njega su dolazili policajci iz Kruševca. Jednom su u njen stan upali policajci koji su nosili crne marama. Upali su i rekli su "a vi ste naši". Njen sin Zoran je rekao da su to Mambe.

Pljačke je bilo sve vreme. Jednom prilikom svedokinja je videla velike torbe u dvorištu svoga sina optuženog Zorana. Snaha joj je rekla da ih je ostavio jedan policajac, misli iz Leskovca, da ponese ako ide autobusom za Beograd ili Kruševac. Snahi je rekao da su to stvari iz nekih stanova. Svedokinja je pronašla tog policajca i naredila mu da uzme svoje torbe. "Kada je on to radio, onda su radili svi koji su dolazili" [svdokinja misli na policajce iz Srbije]

Pre nego što je policija napustila Kosovo policajci iz Kruševca su palili albanske kuće. Da ne bi zapalili koju srpsku kuću, Srbi su isticali svoja imena na kuće.

Svedokinja je poznavala iz porodice Berisha, Muharrema, Sejdi-ju, Jashara...Njen pokojni muž im je pokazivao kako da podižu vinograde. Vjollcu Berisha je znala iz viđenja, dok je stanovala u gradu. Sa Vjollcom nikada nije bila u istoj prostoriji. Zna da je ćerka Imera Gashi. Viđala ju je kad je Vjollca bila u srednjoj školi. Shyhrete nije poznavala, osim što je znala da je rodnom iz Mušutišta.

Za ubistvo Jashara je čula u junu 1999. kada su Srbi otišli iz Suve Reke a ona ostala. Bila je u policijskoj stanici I tukli su je.

Njen sin Zoran je do oktobra ili novembra 1998. vozio autobus na liniji Prizren-Beograd. Jednom je Zorana "kidnapovao onaj Fatmir Limaj koji je bio u Hagu". Kada su počeli da ga tuku njegovi ljudi, Fatmir ga je prepoznao i naredio da ga puste ali mu je rekao da ne sme više da vozi autobus i da sledeći put mogu da se sretnu samo preko nišana. Tada je Zoran prestao da vozi autobus.

Svedokinja zna da su se Albanci iseljavali za vreme bombardovanja. Bežali su navodno od bombardovanja. One koji su ostali u Suvoj Reci popisala je policija, da bi se video njihov broj.

Ukupno dvadesetak Srba je ostalo u Suvoj Reci, nakon što su Kosovo napustili policija i srpsko stanovništvo. Ostali su bračni par sudija iz Zvornika koji su zaklani. Svedokinja i susedka Kića Gluščević su tučene u policijskoj stanici. Tu u policiji dobile su potvrdu da mogu slobodno napustiti teritoriju Kosova i zahvaljujući tome stigle su u Prištini, odakle su autobusom napustile Kosovo.

Saslušanje svedoka Milovana Nišavića

Svedok je brat optuženog Milorada Nišavića. Pre rata imao je firmu *Bos comerc*. On je bio vlasnik i direktor. U sastavu firme je bila auto škola, hotel, servis za tehnički pregled i prodavnica auto delova. U firmi je radila cela porodica, uključujući brata Miomira, koji je radio na tehničkom pregledu vozila ali i na drugim poslovima.

Kada je Vlada Srbije dozvolila da na Kosovo dođe misija OEBS-a kod porodice Nišavić su došli predstavnici OEBS-a i američke misije, u društvu predsednika opštine i predsednika Izvršnog veća skupštine, da pogledaju hotel za smeštaj. Svedok se odlučio da izda hotel američkoj misiji i u roku od 10 dana Amerikanci su se uselili u hotel. Sklopio je ugovor na godinu dana. Mlađi brat Miomir se zaposlio u obezbeđenju američke misije. Misija OEBS-a se rasporedila po albanskim kućama. Amerikanci su boravili u hotelu do januara 1999. kada su rekli da moraju da napuste hotel jer je Slobodan Milošević dozvolio prisustvo samo misiji OEBS-a. Nakon toga, zaposleni u američkoj misiji su napustili hotel *Boss* i pojedini su se priključili misiji OEBS-a. Svedokov brat je počeo da radi za misiju OEBS-a.

Predočavanje iskaza svedoka Stanislava Anđelkovića

Predsednica Veća je predočila svedoku iskaz predsednika Izvršnog veća skupštine Suva Reka/Suharekë, Stanislava Anđelkovića, u kojem on kaže da je misija OEBS-a najpre bila smeštena u hotelu *Boss* koji je pripadao porodici Nišavić. Svedok je na to rekao da ljudi nisu razlikovali misiju OEBS-a od američke misije.

Svedok je najpre rekao da je misija OEBS-a bila smeštena po raznim albanskim kućama a na ponovljeno pitanje predsednice Veća da li je sedište misije bilo u kući porodice Berisha na Reštanskom putu, svedok je odgovorio da je OEBS bio smešten i u toj kući. Neki iz američke misije prešli su u tu kuću. Svedokov brat je radio u toj kući kao obezbeđenje. Svedok je mobilisan kada je počeo rat. Raspoređen je u Narodnu odbranu u centru veza. Stalno je pratio šefa Zorana Stanisavljevića kada je išao u Prizren i zbog toga su ljudi mislili da je on njegov zamenik. Međutim, on napismeno nije imao nijednu funkciju. Zgrada Narodne odbrane je bila iza zgrade skupštine opštine. Svedok je nosio zelenu vojnu košulju i plave farmerice. Od oružja je imao automatsku pušku. U centru veza su održavali veze sa rezervistima u srpskim selima, ako je trebalo nešto da im se dostavi, a inače su javljali kakvo je stanje.

Teritorijalna odbrana je bila smeštena u srednjoškolskom centru. Komandant je bio Novica Jovanović zvani maneken. Mlađi brat Miomir je bio u TO.

Svedok se ne seća da je 25.03.1999. bilo neke pucnjave ili eksplozije. Takođe se ne seća da li je 26.03. išao sa šefom u Prizren. Tih prvih dana je svaki dan išao sa Zoranom Stanisavljevićem u Prizren ali ne može da se seti da li su išli 26.03. Vozio ih je optuženi Zoran Petković, osim u jednom periodu kada je radio na benzinskoj pumpi. Tada bi dolazio nakon radnog vremena.

Predočavanje iskaza svedoka Krstića i optuženog Repanovića

Svedok nije čuo pucnjavu 26.03. iz zgrade Vojnog odseka, koju svedok Krstić i optuženi Repanović opisuju kao intenzivnu, tako da su svi u Narodnoj odbrani, kao i optuženi Repanović, koji se zatekao na ulici, pomislili da je napadnuta policijska stanica.

Svedok je čuo za stradanje porodica Berisha dan ili dva kasnije ali niko nije komentarisao tako da nije znao šta se dogodilo. Brata, optuženog Milorada Nišavića, nije pitao šta se dogodilo u Zanatskom centru. U Narodnoj odbrani je čuo da je Jashar Berisha poginuo. Misli da je Jugoslav Jovanović došao i to rekao.

Predočavanje iskaza svedoka Stanislava Anđelkovića

Predsednica Veća je predočila svedoku iskaz svedoka Anđelkovića u kojem on kaže da je svedok došao u kancelariju predsednika opštine i rekao da je na ulici čuo da je stradao Jashar Berisha.

Svedok se tog događaja ne seća ali dozvoljava da je nekim poslom došao u zgradu skupštine i preneo šta je Jugoslav rekao da je Jashar ubijen. On sigurno nije bio na ulici.

Svedok je čuo da građani pričaju da se dogodilo u Zanatskom centru ali se nije pominjala bela kuća na Reštanskom putu. Video je da su tamo bile spaljene albanske kuće. Nije nikoga pitao ko je to uradio. Bilo je pljačkanja albanskih prodavnica ali ne i srpskih. Zbog tih pljački opština je formirala komisiju od tri člana, uključujući svedoka, koji su iz albanskih lokala uzimali robu i

skladištili je u magacinu, sprečavajući da roba bude opljačkana. Potom je ekipa iz Odeljenja za privredni kriminal iz SUP-a Prizren vodila istragu protiv Srba koji su pljačkali. Radili su u jednoj kancelariji u sudu u Suvoj Reci. Goranac po imenu Džeza je vodio tu ekipu za privredni kriminal. Svedok zna za PJP iz Prizrena. Ne zna za PJP iz Srbije ali zna da je policija iz Srbije dolazila na ispomoć. Policija iz Kruševca je dolazila u njihov hotel na piće. Nije čuo za Čegar niti zna šta to znači. Svedok je bio u komisiji koja je vršila popis na benzinskoj pumpi, nakon stradanja Jashara Berisha. Svedok je najpre rekao da je popis obavljen dva ili tri dana od početka bombardovanja, a kasnije, na pitanje punomoćnika kada je popis obavljen u odnosu na vest da je Jashar ubijen, svedok je rekao da je bilo popodne. Pumpa je morala da radi. Sa benzinske pumpe nije mogao videti unutrašnjost Zanatskog centra. Na pumpi je radio optuženi Zoran Petković desetak dana, a onda je bio pritvoren u Prizrenu, pa je pušten i nastavio je da radi u Narodnoj odbrani. Svedok ne zna ništa o lokatorima u sedištu OEBS-a. Ne zna da je njegov brat, nakon napuštanja Kosova, vodio istragu o ubistvima u Zanatskom centru. Takođe ne zna da je bio saslušan od strane MUP-a Srbije u vezi sa ubistvom članova porodica Berisha. Svedok, kao i branilac optuženog Milorada Nišavića advokat Tatomir Leković su pozvani u MUP Srbije zbog kontaktiranja svedoka.

Saslušanje svedoka Miomira Nišavića

Svedok je brat optuženog Milorada Nišavića. Trgovac je po zanimanju. Mobilisan je u TO 24.03.1999. TO je brojala oko 100 ljudi. Bili su smešteni u srednjoškolskom centru u Suvoj Reci. Svedok je bio komandir voda. Komandant TO je bio Novica Jovanović zvani maneken a njegov zamenik je bio Mirko Đorđević koji je ubijen u zasedi OVK. Neposredni starešina svedoku je bio Stanislav Đorđević. Jedinice TO bile su raspoređene u srpskim selima.

Prvih dana rata svedok je provodio vreme u srednjoškolskom centru.. Niko nije imao neko posebno zaduženje. Išao je kući na ručak. Svakodnevno je viđao svoju braću. Sa optuženim Miloradom je stanovao u istoj zgradi a brat Milovan je živio u neposrednoj blizini. Optuženi Milorad je nosio SMB košulju a od oružja je imao automatsku pušku. Svedoku je poznato da je njegov brat pre rata vozio službeno vozilo marke jugo a ponekad i ladu.

Svedok je radio kao obezbeđenje u američkoj misiji, koja je bila smeštena u njihovom porodičnom hotelu *Boss*. Svedok ne zna da su predstavnici OEBS-a dolazili na pregovore sa bratom oko izdavanja hotela ali dozvoljava da nije bio upućen jer se time bavio brat Milovan. Misija OEBS nije bila prisutna na Kosovu dok je u hotelu *Boss* bila smeštena američka misija. Posle dva meseca američka misija je završila mandat i svedok je prešao da radi u OEBS, opet kao obezbeđenje. Jedno ili dvoje iz američke misije je prešlo da radi u OEBS. Svedokov posao se sastojao u tome što je stražario ispred zgrade u kojoj je bila smeštena misija. Po dvoje su radili u smenama. Bio je dobro plaćen posao. Svedok zna da je misija OEBS-a bila smeštena u kući nekog od Berisha ali ne zna ko je vlasnik kuće. Pravilo je bilo da se radi 48 sati pa onda sledi odmor od dva ili tri dana. Tih dana kada je misija OEBS-a odlazila sa Kosova svedok je bio na odmoru tako da ne zna kog dana su otišli. Svedok se jedino seća da su od Srba u američkoj misiji ili u misiji OEBS-a radila dvojica Srba, Arsić Gliša i Miroslav Maksimović. U misiji se pričalo ako dođe do bombardovanja da će OEBS napustiti Kosovo.

Pričalo se da stranci postavljaju lokatore ali se svedok ne seća da je razgovarao sa bratom, optuženim Miloradom o tome. U misiji OEBS-a je bilo satelitskih telefona. Svedok nije siguran ali je o tome možda obavestio brata. Ne zna da je policija, nakon odlaska misije OEBS-a iz Suve Reke/Suharekë, vršila pretres kuće u kojoj je bilo sedište OEBS-a.

Svedok je čuo za izraz *Čegar*. Misli da je to bio nadimak nekom policajcu.

Svedok je saznao za stradanje porodica Berisha posle dve, tri, četiri godine od kako su napustili Suvu Reku/Suharek. Čuo je preko medija da je u Suvoj Reci/Suharekë poginulo dosta civila. Ne zna ko je radio na benzinskoj pumpi u Suvoj Reci/Suharekë. Razgovarao je sa braćom o stradanju porodice Berisha kada je počelo suđenje.

Fond za humanitarno pravo